

Konklusion

Artikel 184-187 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, som indeholder en reguleringsordning, der finder anvendelse på investeringsgoder, og som fastsætter en fordeling af reguleringen over flere år, i medfør af hvilken hele det oprindeligt foretagne fradrag for dette gode i det år, hvor det pågældende gode blev taget i brug for første gang, hvilket ligeledes svarer til det første reguleringsår, bliver genstand for en regulering på én gang, når det i forbindelse med denne første ibrugtagning viser sig, at dette fradrag ikke svarer til det fradrag, som den afgiftspligtige person var berettiget til at foretage på grundlag af den faktiske brug af det nævnte gode.

⁽¹⁾ EUT C 122 af 1.4.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. oktober 2020 — Deza, a.s. mod Kommissionen, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag C-813/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – miljø – forordning (EF) nr. 1272/2008 – klassificering, mærkning og emballering af visse stoffer og blandinger – forordning (EU) 2017/776 – klassificering af antraquinon – stof, der formodes at have kræftfremkaldende potentiale i mennesker – fejl i fortolkningen og anvendelsen af forordning nr. 1272/2008 og retssikkerhedsprincippet – urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne – omfanget af prøvelsen)

(2020/C 423/06)

Processprog: tjekkisk.

Parter

Appellant: Deza, a.s. (ved advokát P. Dejl)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici og Z. Malúšková, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget), Kongeriget Sverige (først ved H. Eklinder, H. Shev, C. Meyer-Seitz, J. Lundberg og A. Falk, derefter ved H. Eklinder, H. Shev og C. Meyer-Seitz, som befuldmægtigede), Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved A. Hautamäki og M. Heikkilä, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deza a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 du 11.03.2019

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. september 2020 — Burgo Group SpA mod Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-92/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – fremme af kraftvarmeproduktion – national lovgivning, der fastsætter en støtteordning – støtteordning til fordel for ikke-højeffektive kraftvarmeanlæg, som er forlænget ud over den 31. december 2010)

(2020/C 423/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Burgo Group SpA

Sagsøgt: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Procesdeltagere: Ministero dello Sviluppo economico og Autorità per l'Energia elettrica e il Gas

Konklusion

Artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter kraftvarmeanlæg, som ikke har karakter af anlæg til højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i direktivet, fortsat — også efter den 31. december 2010 — kan være omfattet af en støtteordning til kraftvarmeproduktion, som bl.a. undtager dem fra pligten til at købe grønne certifikater.

(¹) EUT C 182 af 27.5.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 15. oktober 2020 — »Linus Agro« AB mod Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Litauen)

(Sag C-117/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 – endelig antidumpingtold på indførsel af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent – definition – forordning (EF) nr. 945/2005 – bestemmelse af indholdet af ammoniumnitrat – formodning for, at en vare, der har et nitrogenindhold på over 28 vægtprocent, har et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent)

(2020/C 423/08)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Linus Agro« AB

Sagsøgt: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

Artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 999/2014 af 23. september 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, sammenholdt med 20.-23. betragtning til Rådets forordning (EF) nr. 945/2005 af 21. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 658/2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og forordning (EF) nr. 132/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Ukraine efter en delvis fornyet undersøgelse i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96, skal fortolkes således, at et ammoniumnitratindholdigt gødningsstof, hvis indhold af nitrogen (N) overstiger 28 vægtprocent, hvor forholdet mellem nitratnitrogen og ammoniumnitrogen er ca. 1:1, og hvis samlede indhold af phosphor og kalium ikke overstiger 12 vægtprocent, kan, indtil det modsatte er bevist, formodes at have et indhold af ammoniumnitrat (AN) på over 80 vægtprocent med henblik på pålæggelse af den ved artiklen indførte endelige antidumpingtold, uden at det er nødvendigt at foretage en laboratorieanalyse for at bestemme det nøjagtige ammoniumnitratindhold.

(¹) EUT C 148 af 29.4.2019.